

3. Ковальська В.В. Україна – правова держава / В.В. Ковальська // Наше право. – 2007. - №1. – С. 10-12
4. Конституція України Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. –www.rada.gov.ua.
5. Шершун К.П. Правова держава як соціальна цінність і орієнтир суспільного прогресу / К.П. Шершун // Конф. Правове життя: сучасний стан та перспективи розвитку. – Луцьк. – 2009 р.
6. Кулак Н.В. Актуальні питання правового статусу добровольчих формувань в Україні./ Н.В. Кулак // Часопис Київського університету права – 2016. – № 4.

УДК 340.0

АПАРАТ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Студент С. В. Хоменко гр. БП-15
Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак
Київський національний університет технологій та дизайну

Теорія держави і права — суспільствознавча наука, головним і основним об'єктом дослідження якої є державно-правова організація суспільства на різних етапах його розвитку, закономірності виникнення держави і права і зміна одного типу іншим. Іншими словами, предметом дослідження теорії держави і права є держава і діюче в ньому право з обліком їх формаційної, соціально-економічної і політичної обумовленості і призначення. Кожній людині доводиться вступати у певні відносини з тими чи іншими органами держави (з державним апаратом) та іншими її організаціями. Тому для успішної діяльності кожному суб'єкту необхідно знати призначення і види цих органів, їхні зв'язки, взаємозалежності, юридичні можливості.

Державний апарат являє собою систему органів, за допомогою яких здійснюється державна влада, виконуються функції держави, досягаються різноманітні цілі та завдання держави. Він є важливим складовим елементом будь-якої держави, що забезпечує управління державними і громадськими справами. Разом із удосконаленням суспільства ускладнюється процес управління та удосконалюється діяльність державного апарату. Від простого примітивного панування держави він розвивається до різних форм — до законодавчої, адміністративної, судової, поліцейської, фіскальної, фінансової, культурної діяльності.

В основу побудови та функціонування державного апарату будь-якої країни покладаються об'єктивні та суб'єктивні фактори. Саме вони визначають особливості внутрішньої структури, характер, завдання, форми та методи діяльності апарату. При цьому необхідно зазначити, що апарат держави є не

простим об'єднанням різноманітних структур, а упорядкованою, єдиною, чітко організованою системою.

До факторів, що забезпечують функціонування державного апарату як системи, слід віднести: єдність економічної основи функціонування держави; єдність політичної основи функціонування суспільства; наявність єдиних принципів побудови і функціонування органів; спільність мети і завдань, що здійснюють органи держави; єдність підходів до розуміння соціальної основи суспільства; забезпечення діяльності апарату єдиними організаційними, фінансовими та правовими засобами; відображення у діяльності апарату єдиної волі всього суспільства, держави чи певної соціальної групи. До складу кожного державного органу входять особи, які здійснюють керівництво, безпосередньо виконують покладені на них керівні повноваження, крім того, спеціалісти й інші особи, що забезпечують технічні умови щодо їх виконання.

Державні органи створюються для нормального функціонування держави, для повного виконання нею своїх функцій, тому державних органів є дуже багато і всі вони взаємопов'язані між собою й суспільством та виступають як певна система.

Конституцією України закріплена система державних органів, до якої входять: глава держави - президент України (ст. 102); єдиний в Україні орган законодавчої влади - Верховна Рада України (ст. 75); органи виконавчої влади: вищий - Кабінет Міністрів України; центральні - міністерства, державні комітети, інші відомства; місцеві - обласні і районні державні адміністрації, голови місцевих державних адміністрацій та їхні управління, адміністрація державних підприємств, установ, організацій; органи судової влади: вищі - Конституційний Суд України, Верховний Суд України; вищі спеціалізовані суди - Вищий господарський суд України; місцеві - обласні, суди міст Києва і Севастополя, міжобласні, районні, міські, міжрайонні суди; військові суди регіонів і Військово-морських сил України, гарнізонів; контрольно-наглядові органи — прокуратура (Генеральна прокуратура України та її органи на місцях — обласні, районні, міські прокуратури й різні інспекції). Важливе місце у механізмі Української держави посідають органи прокуратури, систему яких очолює Генеральний прокурор України. Згідно з Конституцією України прокуратура виконує такі завдання: підтримує державне обвинувачення в суді; у випадках, визначених законом, представляє інтереси громадянина або держави в суді; здійснює нагляд за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство; здійснює нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

Таким чином апарат держави — юридичне оформлена система всіх державних органів, що здійснюють безпосередню практичну роботу з управління суспільством, виконання завдань і функцій держави. Державний апарат покликаний здійснювати у суспільстві управлінську діяльність від імені

держави і саме для цього органи держави, що його утворюють, наділяються державно-владними повноваженнями.

Література:

1. Загальна теорія держави і права / за ред. М. В. Цвіка, В. Д. Ткаченка, О. В. Петришина. — Х. : Право, 2002.
- 1 Державне управління в Україні: наукові, правові, кадрові та організаційні засади: навч. посіб. / за заг. ред. Н. Р. Нижник, В. М. Олуйка. — Львів: Вид-во Нац. ун-ту «Львів. політехніка», 2002.
- 2 Скакун О. Ф. Теорія держави і права: підручник / О. Ф. Скакун. — Х. :Консум, 2001.4. <http://bibl.com.ua/pravo/243/index.html>
- 3 Кулак Н.В. Актуальні питання правового статусу добровольчих формувань в Україні./ Н.В. Кулак // Часопис Київського університету права – 2016. – № 4.

УДК 340.0

ПРИНЦИПИ ПРАВА: ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ

Студент Є. С. Шевчук гр. БП-15

Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак

Київський національний університет технологій та дизайну

Принципи права - це основні ідеї, вихідні положення, які закріплені в законі, мають загальну значущість, вищу імперативність (веління) і відображають суттєві положення права.

Принципи права впливають на весь процес підготовки нормативно-правових актів, їх видання, встановлення гарантій дотримання правових вимог. Вони є основним критерієм для правотворчої, правозастосовної та правоохоронної діяльності державних органів. Від рівня їх дотримання залежить стабільність та ефективність правової системи.

Принципи права об'єктивно зумовлені економічним, соціальним, політичним ладом суспільства, що існує в певній країні, соціальною природою держави і права, характером пануючого політичного і державного режиму, основними принципами побудови і функціонування політичної системи певного суспільства.

Так, наприклад, принципи побудови і функціонування феодального права докорінним чином відрізняються від принципів побудови і функціонування рабовласницького чи сучасного права.

Як правило, принципи права закріплюються прямо в законодавчих актах (статтях, преамбулах конституцій, законів, або ж впливають зі змісту конкретних правових норм.)

У науковій і навчальній літературі використовується цілий ряд критеріїв класифікації принципів права і відповідно підрозділи їх на різні групи. В